Στό Ἔκτακτο Στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Στό Ἔκτακτο Στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν διεξήχθη χθές ἡ δίκη τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Ἀθανασιάδη, κατηγορουμένου γιά περιύβριση Ἀρχῆς καί διασπορά ψευδῶν εἰδήσεων σχετικά μέ τά φοιτητικά γεγονότα πού ἔλαβαν χώρα στό Πολυτεχνεῖο στίς 14 Φεβρουαρίου 1973.

Ἡ χθεσινή δίκη τοῦ Ἀθανασιάδη στό Ἔκτακτο Στρατοδικεῖο (ἡ ἀπόφαση δημοσιεύεται στήν 1η σελίδα) ἄρχισε μέ τήν ἐξέταση τοῦ μάρτυρα κατηγορίας λοχαγοῦ κ. Μαρκαντωνάκη, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε ὅτι τό πρωΐ τῆς 15 Φεβρουαρίου προσῆλθε γιά ἐξετάσεις στό Πολυτεχνεῖο, οἱ ὁποῖες τελικά δέν πραγματοποιήθηκαν. «Ὁ κ. καθηγητής μᾶς δήλωσε ὅτι αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ ὑπουργείου ἦσαν ψευδεῖς —συνέχισε ὁ μάρτυς— καί μετά κάλεσε ὅσους ἀπό τούς φοιτητές εἴμαστε ἀξιωματικοί νά τόν ἀκολουθήσουμε ἀπό γραφεῖο του. Ἐκεῖ μᾶς εἶπε ἐπί λέξει: «Μιά ὁμάδα παλιανθρώπων διοικεῖ μέ στυγνή στρατοκρατία». Ὅταν βγήκαμε ἀπό τό γραφεῖο τοῦ κ. καθηγητοῦ, πήγαμε στό Μουσεῖο, ὅπου καθήσαμε καί συζητήσαμε ὅσα εἴχαμε ἀκούσει καί ἀμέσως μετά ἀποφασίσαμε νά κάνουμε τήν ἀναφορά μας».

ΕΠΙΤΡ.: Εἶναι δυνατόν λόγω τῆς εὐθυξίας σας ὡς ἀξιωματικοῦ νά ἐκλάβατε ἐσφαλμένα τά λόγια τοῦ κατηγορουμένου; Ὁ ἴδιος ὑποστηρίζει ὅτι δέν εἶπε αὐτά πού περιλάβατε στήν ἀναφορά σας.

ΜΑΡΤ.: Δέν νομίζω νά εἴχαμε ἐκείνη τήν στιγμή κανενός εἴδους ψυχική ταραχή, ὥστε νά σφάλουμε.

ΕΠΙΤΡ.: Στήν κατάθεσή σας λέτε ὅτι ἀκολούθως σᾶς εἶπε: «Αὐτά νά τά πῆτε ὅπου θέλετε». Πῶς τό θλέπετε αὐτό;

ΜΑΡΤ.: Μᾶς εἶπε ἐπί λέξει: «Ἄντρες εἶστε. Νά τά πῆτε στήν Ἀσφάλεια. Δέν φοβᾶμαι κανένα».

ΕΠΙΤΡ.: Γνωρίζατε τό περιεχόμενο τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καί τοῦ ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι. Τά γεγονότα πού εἶχαν διαδραματισθῆ τήν προηγούμενη μέρα τά πληροφορήθηκα ἐκεῖνο τό πρωΐ ἀπό ἄλλους φοιτητές. Μοῦ εἶπαν ὅτι εἶχε μπῆ ἡ ἀστυνομία στό Πολυτεχνεῖο καί ἔδειρε φοιτητές.

ΜΑΥΡΟΣ (ὑπεράσπιση): Σέ ποιά κατάσταση ἦταν ὁ καθηγητής σας ὅταν σᾶς μιλοῦσε στό γραφεῖο του;

ΜΑΡΤ.: Ἦταν σέ ἔξαλλη κατάσταση.

ΜΑΥΡΟΣ: Τότε πῶς συμβαίνει νά ἔχετε πῆ στήν κατάθεσή σας στόν εἰσηγητή ὅτι συζητοῦσε ἤρεμα;

ΜΑΡΤ.: Δέν εἶπα τέτοιο πράγμα.

ΜΑΥΡΟΣ: Νά ἐλεγχθῆ αὐτό τό σημεῖο κ. πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Στήν κατάθεση τοῦ μάρτυρος ἀναφέρεται ὅτι οἱ τέσσερες ἀξιωματικοί φοιτηταί συνεζήτουν ἀκολούθως μέ ἠρεμία. Δέν γίνεται λόγος γιά τήν ψυχική κατάσταση τοῦ κατηγορουμένου τήν ὥρα τοῦ ἐπεισοδίου.

ΜΑΥΡΟΣ: Τήν ἀναφορά στό Πολυτεχνεῖο τήν κάνατε στίς 21 Φεβρουαρίου. Ἐκεῖ γράφετε ὅτι ἔχετε ἀναφέρει τά γεγονότα καί στήν ὑπηρεσία σας. Γιά ποιό λόγο νά τό γνωστοποιήσετε στό Πολυτεχνεῖο;

ΜΑΡΤ.: Ἔτσι συνηθίζομε νά κάνωμε.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΣ (ὑπεράσπιση): Τί σᾶς ἔκανε νά ἀναφέρετε τόν καθηγητή σας στήν Στρατιωτική Διοίκηση Ἀθηνῶν;

ΜΑΡΤ.: Πιστεύω ὅτι ἕνας μορφωμένος ἄνθρωπος δέν πρέπει νά χαρακτηρίζη τά Σώματα Ἀσφαλείας ὡς Τάγματα Ἀσφαλείας καί δέν πρέπει νά λέη ὅτι ἐμιά ὁμάδα παλιανθρώπων κυβερνᾶ μέ στυγνή στρατοκρατία».

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ἦταν σοβαρά τά γεγονότα πού εἶχαν διαδραματισθῆ τήν προηγουμένη μέρα στό Πολυτεχνεῖο;

ΜΑΡΤ.: Πληροφορήθηκα τά γεγονότα δι' ὀλίγων.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ: Τί ἀκριβῶς μάθατε;

ΜΑΡΤ.: Ἔμαθα ὅτι μπῆκαν ἀστυνομικοί καί ἔδειραν φοιτητές.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Δέν μάθατε ὅτι ἐδάρησαν φοιτητές ἐντός τῆς Πρυτανείας;

ΜΑΡΤ.: Τό ἔμαθα.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Εἶναι σοβαρό αὐτό τό γεγονός;

ΜΑΡΤ.: Ὅπως τό πάρη κανείς.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Μάθατε ὅτι ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ γεγονότος παρητήθη ἡ Σύγκλητος;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Τά γεγονότα αὐτά δικαιολογοῦν ἕνα κάποιο ἐκνευρισμό, ὁπότε μπορεῖ νά λεχθῆ καί κάτι παραπάνω χωρίς νά τό καταλάβη κανείς;

ΜΑΡΤ.: ....

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ποιά διασπορά ψευδῶν εἰδήσεων ἔκανε ὁ κ. καθηγητής;

ΜΑΡΤ.: Τήν ἀμφισβήτηση τῆς ἀλήθειας τοῦ περιεχομένου τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ ὑπουργείου.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Καί αὐτό εἶναι διασπορά ψευδῶν εἰδήσεων;

ΜΑΡΤ.: Αὐτό θά τό κρίνη τό δικαστήριο. Ἐγώ εἶμαι ἀναρμόδιος.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Πιστεύετε ὅτι ἕνας καθηγητής ἔχει τό δικαίωμα νά προβαίνη ἐντός τοῦ Πολυτεχνείου σέ ἐλεύθερη συζήτηση μέ τούς φοιτητές του;

ΜΑΡΤ.: Θά ἦταν εὐχῆς ἔργο νά γινόταν ὑγιής συζήτηση, ἀλλά δέν γίνεται ἀπό κανένα καθηγητή.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ἀπό ὅσα λέτε ὅτι εἶπε ὁ κ. καθηγητής, ποιό εἶναι τό βαρύτερο πού τοῦ ἀποδίδετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θέλω νά κάνω μιά συμπλήρωση. Ὁ κ. συνήγορος σᾶς ἐρωτᾶ, κύριε μάρτυς, τί ἦταν ἐκεῖνο πού κυρίως ἐπέδρασε ὥστε νά κάνετε τήν ἀναφορά.

ΜΑΡΤ.: Ἡ φράση «μιά ὁμάδα παλιανθρώπων πού μᾶς διοικεῖ μέ στυγνή στρατοκρατία» καί τό γεγονός ὅτι χαρακτήρισε τά Σώματα Ἀσφαλείας ὡς Τάγματα Ἀσφαλείας Ὅταν μᾶς κάλεσε νά πᾶμε στό γραφεῖο του, πίστευα ὅτι θά μᾶς ἔδινε ἐξηγήσεις γιά τό γεγονός ὅτι πρίν ἀπό λίγο εἶχε διαψεύσει τήν ἀνακοίνωση τῶν ὑπουργείων.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ποῦ ὑπηρετούσατε τήν ἐποχή ἐκείνη;

ΜΑΡΤ.: Στό Συγκρότημα Σχολῶν Τεχνικοῦ.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Καί γιατί πήγατε στή Στρατιωτική Διοίκηση Ἀθηνῶν νά κάνετε τήν ἀνάφορά σας;

ΜΑΡΤ.: Ὑπάρχει μιά ἱεραρχία πού ὀφείλουμε νά ἀκολουθήσουμε.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Μά τότε ἔπρεπε νά ἀναφέρετε πρῶτα στόν διοικητή σας.

ΜΑΡΤ.: Εἶμαι στό Γραφεῖο Πληροφοριῶν τῆς μονάδος μου.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Καί αὐτό σᾶς ἐξαιρεῖ τῆς ὑποχρεώσεως νά ἀναφερθῆτε στόν διοικητή σας;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ὁ κ. καθηγητής πιστεύει ὅτι δεχθήκατε ὡρισμένες πιέσεις σχετικά μέ τήν συζήτηση ποῦ ἔγινε στό γραφεῖο του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἐμᾶς μᾶς ἐνδιαφέρει μόνο ἄν ἔγινε ὁ διάλογος καί τί ἐλέχθη.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Κάνατε αὐτό πού κρίνατε σωστό κ. μάρτυς. Τό θέμα εἶναι ὅτι σήμερα κάθεται στό ἑδώλιο ὁ καθηγητής σας καί προσωπικά πιστεύω ὅτι στό ἑδώλιο κάθεται τό ἴδιο τό Πολυτεχνεῖο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁ ἑπόμενος συνήγορος

ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ (ὑπεράσπιση): Ὅταν σᾶς μίλησε ὁ κ. καθηγητής ἦταν μπροστά κανένας ἄλλος;

ΜΑΡΤ.: Ὁ κ. Ντόκος, ἕνας ἐπιμελητής, ἀλλά ἔφυγε.

ΠΑΠΑΣΤ.: Δηλαδή εἴσαστε κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τέσσερις ἀξιωματικοί καί ὁ καθηγητής σας. Ἡ συζήτηση εἶχε ἐμπιστευτική μορφή;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΠΑΠΑΣΤ.: Λέτε στή κατάθεσή σας ὅτι μπροστά σέ ὅλους τούς φοιτητές, ὁ κ. καθηγητής εἶπε: «Αὐτά πού ἔγιναν χθές προσβάλλουν κάθε ἐλεύθερο ἄνθρωπο καί οἱ ἀναφορές τῶν ὑπουργείων εἶναι ψευδεῖς» Ἄν δέν σᾶς ἔπαιρνε στό γραφεῖο του καί δέν ἐπακολουθοῦσαν αὐτά πού λέτε ὅτι ἐπηκολούθησαν, δέν θά κάνατε ἀναφορά;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι. Θά τό μελετοῦσα πρῶτα.

ΠΑΠΑΣΤ.: Δηλαδή, γιά τά ὅσα εἶπε ἐκτός γραφείου δέν ἀνησυχήσατε;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι, δέν πρόλαβα.

ΠΑΠΑΣΤ.: Ἄν δέν εἴσαστε στρατιωτικός, θά κάνατε τήν ἀναφορά;

ΜΑΡΤ.: Θά ἀνεργούσα ἀνάλογα μέ τίς ποποιήσεις πού θά εἶχα ὡς φοιτητής.

ΠΑΠΑΣΤ.: Πιστεύετε ὅτι ὅλα αὐτά ἐλέχθησαν ἐκ μέρους τοῦ κ. καθηγητοῦ μέ πρόθεση νά περιύβριση τίς Ἀρχές;

ΜΑΡΤ.: Δέν μπορῶ νά κρίνω.

ΠΑΠΑΣΤ.: Σᾶς θέτω ὡρισμένα γεγονότα ὑπ' ὄψη σας. Ὁ πρύτανις τοῦ Πολυτεχνείου δήλωσε μετά τά γεγονότα: «Δυό φορές ἔκλαψα στή ζωή μου. Σήμερα κι' ὅταν πέθανε ὁ πατέρας μου». Ὁ κ. Κονοφάγος δήλωσε: «Δέν μπορῶ νά παραμείνω συγκλητικός μετά τήν συμπεριφορά τῶν ἀστυνομικῶν ἐναντι τῶν κοριτσιῶν». Ὁ δεύτερος ἀντιπρύτανις εἶπε: «Εἴχαμε τήν διαβεβαίωση τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ ὅτι οἱ ἀστυνομικοί δέν θά ἔμπαιναν στό Πολυτεχνεῖο». Λαμβάνοντας ὅλα αὐτά τά γεγονότα ὑπ' ὄψη σας, δικαιολογεῖτε νά πῆ ὁ κ. καθηγητής τά λόγια πού τοῦ ἀποδίδετε, ὅταν μάλιστα βρίσκεται σέ κλειστό χῶρο;

ΜΑΡΤ.: Σέ μᾶς δέν ἔπρεπε νά μιλήση ἔτσι.

ΠΑΠΑΣΤ.: Λόγω στολῆς;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΠΑΠΑΣΤ.: Δηλαδή, σέ ἄλλους μπορούσε νά τά πῆ;

ΜΑΡΤ. Δέν ξέρω. Δέν μπορῶ νά κρίνω.

Ὁ δεύτερος μάρτυρας

Ὁ ἑπόμενος μάρτυρας κατηγορίας ὁπολοχαγός κ. Μπελιώτης, περιέγραψε τό ἐπεισόδιο ὅπως καί ὁ προηγούμενος μάρτυς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κατά τή γνώμη σας ἦταν ἐξυβριστικά αὐτά πού εἶπε ὁ κατηγορούμενος;

ΜΑΡΤ.: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γιατί τά εἶπε;

ΜΑΡΤ.: Δέν ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κατά τήν γνώμη σας, γιά ποιό λόγο μπορεῖ νά τα εἴπε;

ΜΑΡΤ.: Ἴσως νά εἶχε ἐκνευρισθῆ ἀπό τά ἐπεισόδια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁ ἐκνευρισμός δικαιολογεῖ αὐτές τίς φράσεις;

ΜΑΡΤ.: Δέν νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὅταν βγήκατε ἀπό τό γραφεῖο του τί κάνατε;

ΜΑΡΤ.: Καθήσαμε ὅλοι μαζί στό Μουσεῖο καί ἀποφασίσαμε νά ἀναφέρωμε τό περιστατικό. Ἦταν στοιχειώδης ὑποχρέωσή μας.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Ἐν ἠρέμω ἤ ἐν ἐξάλλω καταστάσει ἦταν;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι ἐν ἠρέμω. Χτυποῦσε τά χέρια του στό γραφεῖο.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Εἶχε ἐκφρασθῆ ἄλλοτε ὁ κατηγορούμενος σχετικῶς μέ φοιτητικά θέματα;

ΜΑΡΤΥΣ: Εἶχα ἀκούσει ὅτι ὅταν δημιουργήθηκε τό γνωστό θέμα τῶν ὑπομηχανικῶν, ὁ κ. καθηγητής εἶπε ὅτι ἡ Κυβέρνηση εἶναι ἀσθενής καί ἔτσι οἱ ὑπομηχανικοί θά ἐπιτύχουν τά αἰτήματά τους

ΕΠΙΤΡ.: Γνωρίζατε ὅτι εἶχαν γίνει ἀνακοινώσεις ὑπουργῶν;

ΜΑΡΤ.: Τίς εἶχα διαβάσει.

ΕΠΙΤΡ.: Τί ἔλεγαν;

ΜΑΡΤ.: Δέν θυμᾶμαι.

ΕΠΙΤΡ.: Σκεφθήκατε μήπως θέτατε σέ κίνδυνο τήν μελλοντική σας ὑπόσταση μέ τήν ἀναφορά πού κάνατε;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι.

ΜΑΥΡΟΣ (ὑπεράσπιση) : Ποιός ζήτησε νά ματαιωθῆ τό διαγώνισμα ἐκείνης τῆς ἡμέρας; Ὁ κ. καθηγητής ἤ μήπως οἱ φοιτηταί;

ΜΑΡΤ.: Ὁ κ. καθηγητής εἶπε ὅτι τό διαγώνισμα παίζει δευτερεύοντα ρόλο μετά τά ἐπεισόδια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ὁ προηγούμενος μάρτυς εἶπε ὅτι οἱ φοιτηταί ἔθεσαν θέμα ἀναβολῆς.

ΜΑΡΤ.: Δέν θυμᾶμαι.

ΜΑΥΡΟΣ: Γιατί κάνετε ἀναφορά καί στήν πρυτανεία τοῦ Πολυτεχνείου ὕστερα ἀπό πέντε μέρες;

ΜΑΡΤ.: Ἔτσι κρίναμε σωστό. Τό θέμα ἦταν ἄμεσα συνδεδεμένο μέ τό Πολυτεχνεῖο.

ΜΑΥΡΟΣ : Ἄν εἴσαστε ἁπλῶς φοιτητής, θά κάνατε ἀναφορά στό Πολυτεχνεῖο;

ΜΑΡΤ.: Δέν ξέρω. Πιθανῶς νά μήν τό ἀνέφερα πουθενά.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΣ (ὑπεράσπιση): Στήν ἀναφορά πού κάνατε πρός τό Πολυτεχνεῖο ἀναφέρατε ὅτι τά λεχθέντα ὑπό τοῦ κ. καθηγητοῦ κατηγγέλθησαν καί στήν στρατιωτική Ἀρχή. Κατά τή γνώμη μου, τοῦτο ἴσως νά ἔχη ὡς στόχο τήν ἄσκηση πιέσεως πρός τήν Πρυτανεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εἶναι κι' αὐτή μιά ἐξήγηση.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ποῦ πήγατε νά ἀναφέρετε τό περιστατικό, κ. μάρτυς;

ΜΑΡΤ.: Στό Ἀρχηγεῖο Στρατοῦ. Προηγουμένως πήγαμε στήν μονάδα μας καί ἀναφέραμε κι' ἐκεῖ.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ὅταν ὁ κ. καθηγητής σᾶς μιλοῦσε στό γραφεῖο του εἴσαστε τραυμένοι;

ΜΑΡΤ.: Ναί. Μᾶς ἔθιγε μέ αὐτά πού ἔλεγε

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μήπως ἡ ἀναφορά σας ἦταν συνέπεια τῆς ταραχῆς σας;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι.

ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ (ὑπεράσπιση): Ἐθίγητε ὡς ἀξιωματικοί ἀπό τά λόγια του;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΠΑΠΑΣΤΕΦ.: Τί εἶπε ὥστε νά σᾶς θίξη;

ΜΑΡΤ.: Ὅτι μία ὁμάδα παλιανθρώπων διοικεῖ μέ στυγνή στρατοκρατία.

ΠΑΠΑΣΤ.: Κι' ἐσεῖς, ὡς ἀξιωματικοί, γιατί ἐθίγητε; Δέν σᾶς εἶπε ὅτι οἱ ἀξιωματικοί δέν εὐθύνονται γιά τά γεγονότα; Αὐτό ὅμως δέν τό καταθέσατε. Δῶστε μας μιά ἐξήγηση γιατί ἐθίγητε.

ΜΑΡΤ.: Κάθε τί πού θίγει τήν ἐπανάσταση μέ θίγει.

ΠΑΠΑΣΤ.: Καί γιατί θίγει τήν ἐπανάσταση; Ὑπάρχει στήν ἐπανάσταση καμμιά ὁμάδα παλιανθρώπων;

ΜΑΡΤ.: Ἐγώ ἔτσι τό ἐρμήνευσα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Γιατί μετά ἀπό τό γραφεῖο μου πήγατε στό Μουσεῖο καί ἀνταλλάξατε ἀπόψεις;

ΜΑΡΤ.: Σκεφθήκαμε μήπως εἴχαμε κάμει λάθος. Ὁ κ. Παπαδογεώργος δέν ἦταν σίγουρος ἄν εἶχε ἀκούσει αὐτά τά λόγια.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Ἄν ξέρατε ὅτι ὁ καθηγητής σας θά ἔφθανε στό Στρατοδικεῖο, θά κάνατε αὐτή τήν ἀναφορά;

ΜΑΡΤ.: Δέν τό σκεφθήκαμε αὐτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ : Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μέσα στό γραφεῖο μου σᾶς ἀπεκάλεσα τιμίους Ἕλληνες ἀξιωματικούς καί τόν Στρατό τόν ἀπεκάλεσα τίμιο Ἑλληνικό Στρατό;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Αὐτό γιατί δέν τό γράψατε στήν κατάθεσή σας;

ΜΑΡΤ.: ...

Τρίτος ἀξιωματικός

Ὁ ἑπόμενος μάρτυρας, λοχαγός κ. Ι. Μανέτας, περιέγραψε τήν ἴδια εἰκόνα σχετικά μέ τίς συνθήκες πού ὡδήγησαν στήν ὑποβολή τῆς ἀναφορᾶς καί τόνισε ὅτι ἦταν ὑπηρεσιακή του ὑποχρέωση νά ἀναφέρη τά ὅσα ἐλέχθησαν.

ΕΠΙΤΡ.: Σᾶς εἶπε νά καταγγείλετε ἄν θέλετε τά ὅσα σᾶς ἐθλεμμένε;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΕΠΙΤΡ.: Εἴχατε μήπως προσωπικά παράπονα ἀπό τόν καθηγητή σας;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι. Εἶναι πολύ καλός καθηγητής καί ἐξαιρετικά ἀγαπητός στούς φοιτητές, ἀφοῦ πρώτος ἐξέδωσε πρίν ἀπό χρόνια σημειώσεις.

ΕΠΙΤΡ.: Ποιό κατά τήν γνώμη σας ἦταν τό ὑβριστικό ἀπό ὅσα σᾶς εἶπε;

ΜΑΡΤ.: Ὅτι οἱ κυβερνῶντες εἶναι παλιάνθρωποι καί ὁ χαρακτηρισμός τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ὡς Ταγμάτων Ἀσφαλείας.

ΕΠΙΤΡ.: Σᾶς εἶπε ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοί καί ὁ Στρατός εἶναι τίμιοι;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΜΑΥΡΟΣ (ὑπεράσπ.): Ὅταν βγαίνατε ἀπό τό γραφεῖο τοῦ καθηγητοῦ, τί ἔγινε μέχρι νά ὑποβάλετε τήν ἀναφορά σας;

ΜΑΡΤ.: Καθήσαμε στόν περίβολο τοῦ Πολυτεχνείου καί ἀνταλλάξαμε ἀπόψεις.

ΜΑΥΡΟΣ: Καί συμφωνήσατε ὅλοι ὅτι ἐλέχθησαν αὐτά πού ἀναφέρετε στήν ἀναφορά σας;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΜΑΥΡΟΣ: Μετά τί ἔγινε;

ΜΑΡΤ.: Πήγα στήν μονάδα μου καί ἀνέφερα.

ΜΑΥΡΟΣ: Ἀπό τόν περίβολο τοῦ Πολυτεχνείου δέν πήγατε πουθενά ἀλλοῦ;

ΜΑΡΤΥΣ: Πουθενά.

ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ (ὑπερόσπιση): Ὁ κ. καθηγητής σας εἶπε ὅτι γιά τά ἐπεισόδια δέν εὐθύνονται οἱ ἀξιωματικοί, ἀλλά τά Σώματα Ἀσφαλείας πού παρεξετράπησαν. Ξεκαθάρισε, δηλαδή τήν θέση σας.

ΜΑΡΤΥΣ: Ναί.

ΠΑΠΑΣΤΕΦ.: Ἀφοῦ λοιπόν δέν ἐξύβρισε τούς ἀξιωματικούς, ἐσεῖς γιατί ἐθίγητε;

ΜΑΡΤΥΣ: Ἔγινε κάτι κι' ἔπρεπε νά τό ἀναφέρω.

ΠΑΠΑΣΤΕΦ.: Τί ἀκριβῶς ἔγινε δηλεδή; Δέν θά σᾶς ἔθιγε ὡς ἀξιωματικό μέ αὐτά πού ἔλεγε;

ΜΑΡΤΥΣ: Κατηγόρησε τά Σώματα Ἀσφαλείας.

ΠΑΠΑΣΤΕΦ.: Καί τό θεωρήσατε τόσο σαβρό ὥστε νά πᾶτε νά τό ἀναφέρετε;

ΜΑΡΤΥΣ: Ναί.

Ὁ τέταρτος

Καί ὁ τέταρτος μάρτυς κατηγορίας, λοχαγός κ. Παποδογιώργος, ἐπανέλαβε ὅσα οἱ προηγούμενοι συνάδελφοί του εἶχαν κατεθέσει σχετικά μέ τά προηγηθέντα τῆς ὑποβολῆς τῆς ναφορᾶς.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Ὁ κατηγορούμενος, σύμφωνα μέ ὅσα λέτε στήν κατάθεσή σας, σᾶς εἶχε ἐξυπηρετήσει καί προσωπικῶς. Γιατί λοιπόν κάνατε τήν ἀναφορά;

ΜΑΡΤΥΣ: Τό ἕνα εἶναι ἄσχετο μέ τό ἄλλο. Τόν κ. καθηγητή ἐξακολουθῶ νά τόν σέβομαι καί νά αἰσθάνομαι ὑποχρέωση ἀπέναντί του.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Σᾶς εἶπε ὅτι ὁ Ἑλληνικός Στρατός εἶναι τίμιος καί οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοί τίμιοι;

ΜΑΡΤΥΣ: Ναί. Εἶπε ὅτι δέν καταφέρεται ἐναντίον τους.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Ποιά ἐξήγηση δίνετε γιά ὅσα εἶπε;

ΜΑΡΤΥΣ: Πιστεύω ὅτι ἦταν πολύ ἐκνευρισμένος καί λόγω ἐκνευρισμοῦ ἔχασε τόν ἔλεγχο τῶν λεγομένων του.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Συζητήσατε μετά μέ τούς συναδέλφους σας;

ΜΑΡΤΥΣ: Ναί. Τούς συνέστησα νά εἶναι ψύχραιμοι καί ὅτι ἔπρεπε νά προσέξαμε μήπως ποῦμε κάτι περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἐλέχθη.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Μήπως εἴσαστε κι' ἐσεῖς ταραγμένοι καί δέν μεταφέρατε σωστά τά λεχθέντα;

ΜΑΡΤΥΣ: Ποσωπικῶς ἤμουν ταραγμένος καί ἀναλογιζόμουν τίς συνέπειες.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Μήπως λόγω εὐθυθίας παραμορφώσατε ὅσα ἀκούσατε;

ΜΑΡΤΥΣ: Ὄχι.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Ὁ μάρτυς κ. Μπελιώτης εἶπε ὅτι ἐσεῖς ἀμφιβάλλοτε γιά τά λεχθέντα.

ΜΑΡΤΥΣ: Ἐγώ ἀμφέβαλα ἄν ἀντί γιά «παλιανθρώπους» εἶπε «βρωμανθρώπους».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γνωστοποιήσατε εἰς τόν καθηγητή σας ὅτι τόν ἀναφέρατε;

ΜΑΡΤΥΣ: Ναί. Νομίζω μάλιστα ὅτι εἶχε λόβει γνώση τῆς ἀναφορᾶς μου, ἡ ὁποία εἶχε προηγηθῆ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἄλλων.

ΠΡΟΕΔΡ. : Καί τί σᾶς εἶπε;

ΜΑΡΤ.: Μοῦ εἶπε ὅτι ἀνακριβῶς εἶχα ἀναφέρει περί «παλιανθρώπων» καί περί «Ταγμάτων Ἀσφαλείας».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ἐσεῖς ἐπιμείνατε ὅτι εἶχαν λεχθῆ αὐτές οἱ φράσεις;

ΜΑΡ. : Ναί.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΣ (ὑπεράσπιση): Σέ ποιά κατάσταση ἦταν ὁ κ. καθηγητής ὅταν μιλούσατε στό γραφεῖο του;

ΜΑΡΤ.: Ἦταν ἐκνευρισμένος καί ὀργισμένος.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ὅταν ἀργότερα ἀρνήθηκε ὅτι εἶχε πεῖ αὐτά γιά τά ὁποῖα τόν κατηγορεῖτε, πῶς ἐξηγήσατε τήν ἄρνησή του σέ συνδυασμό μέ τήν γνωστή ἐντιμότητα τοῦ χαρακτῆρος του;

ΜΑΡΤ.: Πιστεύω ὅτι λόγω τοῦ ἐκνευρισμοῦ τῆς στιγμῆς ὁ κ. καθηγητής δέν ἐνθυμεῖται τί εἶπε. Ὁ κ. καθηγητής εἶχε ἔλθει ἐκείνη τήν ἡμέρα γιά τό διαγώνισμα. Οἱ φοιτητές ἦταν ἐκεῖνοι πού ζήτησαν νά ἀναβληθῆ τό διαγώνισμα.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ἦταν πολύ ταραγμένος;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Τόσο ὥστε νά ποῦμε ὅτι εἶχε χάσει τόν ἔλεγχο τῶν φράσεών του:

ΜΑΡΤ.: Αὐτό πιστεύω ἐγώ.

ΠΡΟΕΔ.: Ἀπό ποῦ προῆλθε αὐτή ἡ ταραχή;

ΜΑΡΤ.: Ἀπό τά γεγονότα τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΣΤΑΜΑΤΕΛ.: Ἦταν σοβαρά τά γεγονότα ἐκεῖνα;

ΜΑΡΤ.: Ναί.

ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ (ὑπεράσπιση): Ὅταν σᾶς κάλεσε στό γραφεῖο του ποιό σκοπό εἶχε; Εἶχε σκονό νά ὑβρίση τίς ἔνοπλες δυνάμεις ἤ νά ἐκφράση μερικές γνώμες του λόγω τῆς ταραχῆς πού τόν κατεῖχε ἐξ αἰτίας τῶν γεγονότων;

ΜΑΡΤ.: Πιστεύω ὅτι ἤθελε νά ἐκφράση γνώμες του.

Οἱ δύο τελευταῖοι

Ὁ ἑπόμενος μάρτυς κατηγορίας κ. Κων. Χορτάτος, δικηγόρος καί εἰδικός σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, κατέθεσε ὅτι δέν γνωρίζει περί τῆς ὑποθέσεως καί ὅτι ἁπλῶς ἐκλήθη νά ἐκφέρη γνώμη ἄν οἱ φράσεις, ὅπως περιέχονται στό κατηγορητήριο, συνιστοῦν τό ἀδίκημα τῆς περιύβρισεως ἀρχῆς. Σέ σχετική ἐρώτηση τοῦ κ. προέδρου τοῦ Στρατοδικείου, ὁ μάρτυρας ἀπάντησε ὅτι οἱ φράσεις ἀποτελοῦν περιύβριση ἀρχῆς.

Ὁ τελευταῖος μάρτυρας κατηγορίας κ. Λουκᾶς Ἀρβανίτης, γενικός διευθυντής τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, κατέθεσε ὅτι δέν ἔχει προσωπική γνώση ἐπεισοδίων, ἀλλά ἁπλῶς ἔλαβε γνώση τῶν ἀναφορῶν τῶν σπουδαστῶν - ἀξιωματικῶν.

ΕΠΙΤΡ. : Διαβάσατε στήν ἀναφορά ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶπε ὅτι ἡ ἀνακοίνωση τοῦ ὑπουργείου Παιδείας γιά τά ἐπεισόδια εἶναι ψευδής;

ΜΑΡΤ. : Ναί.

ΕΠΙΤΡ. : Ποιός εἶχε συντάξει τήν ἀνακοίνωση αὐτή;

ΜΑΡΤ. : Ὁ κ. ὑπουργός Ἐγώ πλη ροφορήθηκα τήν ὕπαρξή της ἀπό τόν Τύπο.

ΕΠΙΤΡ. : Ὁ κ. ὑπουργός λέει ὅτι ἡ ἀνακοίνωση συνετάγη ἀπό τόν ἴδιο, τόν ἐπίτροπο τοῦ Πολυτεχνείου καί τόν πρύτανι. Ὁ κ. καθηγητής λέει ὅτι ἡ ἀνακοίνωση εἶναι ψευδής. Τί συμπέρασμα βγάζετε;

ΜΑΡΤ. : Δέν ξέρω πῶς συνετάγη ἡ ἀνακοίνωση. Δέν μπορῶ ὅμως νά ἀμφισβητήσω τήν εἰλικρίνεια τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

ΜΑΥΡΟΣ (ὑπεράσπιση): Ἡ ἀνακοίνωση φέρει μόνον τήν ὑπογραφή τοῦ κ. ὑπουργοῦ. Γιά νά συνταχθῆ ἡ ἀνακοίνωση τί στοιχεῖα χρησιμοποιήθηκαν;

ΜΑΡΤ.: Ἡ ἀναφορά το